

In medvedovih rokam
"GLASILO K. S. K.
JEDNOTE"
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.
The largest Slovenian
Weekly in the United States
of America.
Sworn circulation 16,000
Issued every
Wednesday
Subscription rates:
For members yearly \$6.24
For nonmembers \$1.50
Foreign Countries \$3.00
Telephone: Randolph 3912.



Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912.

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Stev. 45. — No. 45.

CLEVELAND, O. 4. NOVEMBER (NOVEMBER), 1925.

Največji slovenški tisk
v Združenih Državah.

Izdaže vsake sredo.

Ima 16,000 naročnikov

Naročnina:

Za člana, na leta	\$6.24
Za nečlane	\$1.50
Za inozemstvo	\$3.00

NASLOV

uredništvo in upravljanje:

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, O.

Telefon: Randolph 3912

Leto XI. — Volume XI.

VAZNO NAZNANILLO.

NAŠIM KRAJEVNIM DRUŠTВOM IZ OHIO.

Glavne priprave za sijajni slovenski katoliški shod pri sv. Barbari v Springfield, Ill., so malodane vse skončane. Shod se bo vršil dne 29. novembra, to je zadnjo nedeljo v tekočem mesecu. Le par dni je vzelo in vse žice smo imeli vroče med Clevelandom, Chicagom, Jolietom in drugimi mesti.

Springfieldski novi škof, Rt. Rev. James A. Griffin, so bili takoj voljni, da nam pripomorejo k čim večjem vasemu. Služili bodo slovensko pontifikalno sveto mašo na dan shoda, v nedeljo dne 29. novembra v naši slovenski cerkvi sv. Barbare ob 10:30 in med mašo tudi pridigovali. Slovensko pridigo bodo imeli velečastiti gospod duhovni vodja naše Jednote, Rev. John J. Oman iz Clevelandova, O.

Po cerkevem opravilu bodo naše žene in dekleta pripravile banket za naše goste, premil, škofa, duhovščino in domačine. Po banketu se bo otvoril shod.

Med glavnimi govorniki bodo nastopili: naš neumorni delavni glavni predsednik, brat Anton Grdin, glavni tajnik Josip Zalar iz Jolietta in John Jerich, glavni urednik "Ameriškega Slovence" ter še drugi.

Ker so naš mladi škof vneti za velike ideje in konkretne programe, so izrazili željo, naj bi ta shod bil nekakšna konvencija vseh društev K. S. K. Jednote v državi Illinois. Naj bi vse društva, katerih je okoli 37, poslala saj po enega ali dva zastopnika ali delegata, katera bi donesla kipeča vprašanja in težko svojih društev. Razmotriti naj bi se točke, na primer: razmerje nas Slovencev, do naše državne in zvezne vlade, razmerje ameriških Slovencev do jugoslovenske vlade. Kako bi ameriški Slovenci nastopili v slučaju, da jugoslovenska vlada pošlje svojega zastopnika v Ameriko na kakšno važno misijo. Kakšna je slovenska narodna pesem in kako se goji v tej deželi. Razmotriti se bodo težave in stremlje našega slovenskega delavstva v državi Illinois in v obči v Ameriki in kako bi se dalo našim delavcem najzdarnitejše pomagati.

Bratje, to so vprašanja kolosalnega pomena za nas Slovence v Ameriki. Springfield je glavno mesto države Illinois in je mesto konvencij ter precej razvajeno glede vdeležitve pri shodih, kar tudi glede programov.

Da bomo imeli tem večjo moč pred javnostjo in napravili dober utis na Amerikance, naj ne samo društva pošljemo po enega ali dva odposlanca ali delegata, temveč naj pridejo posamezniki istotako.

Zberimo se v nedeljo, dne 29. novembra v Springfieldu, potem jedem drugemu svoje težnje, fazdelimo si križe, da jih bomo ložje nosili, skušajmo si olajšati breme; podvojimo si pa tudi radost in veselje v stranpriateljskem krogu, po staroslovenski lepi navadu.

Tukaj apeliramo na vsa društva v državi Illinois in sosednih državah. Bratje predsedni-

SPORED POPOLDANSKE SLAVNOSTI,

katero priredijo vsa društva K. S. K. Jednote iz države Ohio, dne 8. novembra, 1925 v veliki dvorani Slovenskega Narodnega Doma na St. Clair Ave., Cleveland, O.

PRICETEK TOČNO OB 2. URI.

1. Otvoritveni nagovor urednika "Glasila," sobrata Ivan Zupana.

2. "The Star Spangled Banner," dvospesv, Mrs. Josephine Lausche-Welf in Miss Mary Udovich. Na glasovirju spremila Dr. William J. Lausche.

3. "Ave Maria," kompozicija P. B. Kahna, poje sobrat Frank Sabec, dramatični tenorist iz Indianapolis, Ind. Na glasovirju spremila Dr. William J. Lausche.

4. "Slovan na dan" (Ignacij Hladnik). Poje mešani zbor katoliškega pevskega društva "Lira" pod vodstvom Mr. P. Srnovrsnika.

5. Brat John Zulich, stolaravnatelj, predstavi občinstvu navzoče glavne Jednotnine uradnike, dalje uradnike in uradnike vseh Jednotnin društov iz države Ohio in ona društva, ki so dobila kako nagrado.

6. "Amerika," narodna himna. Zapoe v slovenskem jeziku skupina našega mladinskega oddelka iz Newburga.

7. Pozdravni nagovor v angleškem in slovenskem jeziku luhovnega vodje K. S. K. Jednote, Rev. J. J. Oman.

8. Nagovor clevelandskega škofa Rt. Rev. Joseph Schrembs.

9. "Slovenska pesem" (besedilo Ivan Zorman, kompozicija Dr. William J. Lausche-ta), duet, Mrs. Josephine Lausche-Welf in Miss Mary Udovich. Na glasovirju spremila dr. William J. Lausche.

10. Arija iz opere "Martha," slovensko besedilo, priredil Ivan Zorman. Poje sobrat Frank Sabec iz Indianapolis, Ind. Na glasovirju spremila Dr. William J. Lausche.

11. Nastop pevskega društva "Slovenija" iz Newburga, pod vodstvom Mr. Simčiča.

12. Brat Josip Zalar, glavni tajnik K. S. K. Jednote pozdravi glavnega predsednika sobrata Anton Grdina v imenu vseh novih članov, pristopilih tekom zdajnje kampanje.

13. Brat Josip Zalar, glavni tajnik K. S. K. Jednote izroči društvo sv. Jožefu, št. 169 v Collinwoodu zastavo zmage povodom jubilejne kampanje.

14. Brat Anton Grdina, glavni predsednik K. S. K. Jednote izroči zastopniku društva sv. Mihaela, št. 163, Pittsburgh, Pa., zastavo zmage povodom zadnje kampanje.

15. "Slovenski biseri," zbirka narodnih pesmi, proizvaja na glasovirju sobrat Stanko Zupan.

16. Pozdravni nagovor sestre Mrs. Marie Prisland, III. podpredsednice K. S. K. Jednote iz Sheboygan, Wis.

17. Slovesen sprejem novih članov v K. S. K. Jednote.

18. "Rozic ne bom trgala," in "Domovini," poje pevski zbor društva "Soča" iz Collinwooda, pod vodstvom Mr. Rakarja.

19. "Pri oknu," dvospesv, soprani Mrs. Ana Svigelj, tenor Mr. Frank Svigelj, član pevskega društva "Lira."

20. Pozdravni nagovor sobrata Frank Opeka, predsednika nadzornega odbora K. S. K. Jednote iz Waukegan, Ill.

21. Rev. Anton Bombach, župnik iz Barbertona, O., angleški nagovor za mladino.

22. Predstavitev največje družine K. S. K. Jednote, družine sobrata Stangarja iz Barbertona, O.

23. Pozdravni nagovor sobrata Martin Težaka, predsednika največjega društva K. S. K. Jednote, društva sv. Frančiška Saleškega, št. 29, Joliet, Ill.

24. "Ne obupaj!" dvospesv, Mrs. Frances Tomazin in Mrs. Pauline Ambrozich iz Lorain, O.; na glasovirju spremila Miss Mihilda Janezich.

25. "Margareta" (Erik Meyer Helmund), solospesv, poje dramatični tenorist, brat Frank Sabec iz Indianapolis, Ind.; na glasovirju spremila Dr. William J. Lausche.

26. "Ob slovesu," zložil in uglasbil Mr. Ivan Zorman; duet, Mrs. Josephine Lausche-Welf in Miss Mary Udovich; na glasovirju spremila Dr. William J. Lausche.

27. "Kako sem se v Ljubljani likal?" Kratke spominske potne črtice, govori Rev. J. J. Oman, duhovni vodja K. S. K. J.

28. "Nočni pozdrav" (L. Bajde), solospesv, poje sobrat Frank Svigelj, član pevskega društva "Lira."

29. Nagovori povabljenih zunanjih gostov.

30. Zaključen nagovor predsednika K. S. K. Jednote, sobrata Anton Grdina.

Po dovršenem programu sledi male odmora, da se pripravi veliko dvorano za pes. Sviral bo znani Hoyerjev orkester.

Oponba: Oder bo za to izvanredno slavnost posebno lepo opremljen in okrašen pod vodstvom sobrata Matt J. Grdina, predsednika mladeniškega društva sv. Alojzija, št. 192 K. S. K. Jednote.

Važno: Vdeleženci te slavnosti so uljudno vabljeni, da prijejo nekaj preje, da si ogledajo v veliki dvorani Slovenskega Narodnega Doma nad vse zanimivo razstavo slik in razglednic iz potovanja naših clevelandskih romarjev v Rim. Slike so iz Pariza, Lurde, Padove, Assisi, Rima in raznih znanih mest, trgov in vasi v Sloveniji.

P. S. Na tem programu bo še nekaj drugega zanimivega, česar pa tokaj ne omenimo.

PRIPRAVLJALNI ODBOR.

POSNEMANJA VREDNO.

USTANOVITEV AMERIŠKE JUGOSLOVANSKE ZVEZE.

Sobrat John Movern v Duluth, Minn., nam poroča sledi:

"Gotovo ste radovedni, kako je kaj izpladla naša združevalna konvencija, ki se je vrnila na Etelethu, dne 25. oktobra.

"Omenjena konvencija Ameriške Jugoslovanske Zveze (A. J. Z.) je bila največja, kar jih je še kdaj bilo med Slovenci in ostalimi Jugosloveni v Ameriki.

"Prav natancnega števila delegativov in delegatov sicer ne vem; reči pa smem, da jih je bilo čez 1,000 in sicer iz vseh naših našega želesnega okrožja (Iron Range). Ameriško ljudstvo je kar gledalo in povpraševalo: 'Od kod je pa vendar ta svet prisel?'

"Parada je bila tako dolga, da ji ni bilo ne konca ne kraja. Za tak velikanski uapeh te konvencije gre v prvi vrsti zasluga našim zavednim Jugoslovom v St. Louis okraju, tako pa tudi čast vsem slovenskim listom, ki so nam stali z reklamo na strani: osobjito pa se vam!

"In glejte, kaj se je prigordilo? Naši sobrati? hrvatski komunisti (ne socialisti) so skušali na vse načine, da bi razobil naše zborovanje; bilo jih je kakih 50. Eni so prišli celo iz mesta Chicago; toda mi tedaj njih načrta nismo vedeli. Postavili so dva moža pred dvorano, ko je naše dobro in posloženo ljudstvo prihajalo nazaj iz parade, so jim tam razdajali neke leta, tiskane v slovenskem jeziku v Chicagu. To je bila prava gnojnica, ki so jo zlili med naše dobro ljudstvo; toda nič niso opravili. Velikanška masa ljudi v veliki dvorani, ki ima prostora za 5,000 oseb, je bila na naši strani, in komunisti so bili popolnoma poraženi. Zivelj naši domoljubni Minnesotani!

"In glejte, kaj se je prigordilo? Naši sobrati? hrvatski komunisti (ne socialisti) so skušali na vse načine, da bi razobil naše zborovanje; bilo jih je kakih 50. Eni so prišli celo iz mesta Chicago; toda mi tedaj njih načrta nismo vedeli. Postavili so dva moža pred dvorano, ko je naše dobro in posloženo ljudstvo prihajalo nazaj iz parade, so jim tam razdajali neke leta, tiskane v slovenskem jeziku v Chicagu. To je bila prava gnojnica, ki so jo zlili med naše dobro ljudstvo; toda nič niso opravili. Velikanška masa ljudi v veliki dvorani, ki ima prostora za 5,000 oseb, je bila na naši strani, in komunisti so bili popolnoma poraženi. Zivelj naši domoljubni Minnesotani!

"Na tej združevalni konvenciji se je tej pomembni narodni organizaciji določilo ime 'Ameriška Jugoslovanska Zveza v Minnesoti.'

"V odboru te organizacije so bili izvoljeni: Frank Massera, predsednik, iz Eveleth; Ludwig Drobnič, prvi podpredsednik, iz Aurora; Leo Kukar, drugi podpredsednik, iz Gilberta; J. Radokovich, tretji podpredsednik, iz Eveleth; John Movern, tajnik, iz Dulutha; Leonhard Slabodnik, blagajnik, iz Ely; Jack Muhich, zapisnik, iz Eveleth. Konvenčni predsednik je bil Jakob Ambrožič, in konvenčni zapisnik je bil J. Muhich. Glavni govornik na tem shodu je bil Rev. Francis Jager, profesor na minnesotski univerzi.

"Zbornica je sklenila, da prihodnji shod te organizacije se bo vrnil na Ely, katerega bodo sklicali uradniki, ko se jim bo videlo potrebno."

"Dostavek uredništva: A. J. Z. v Minnesoti želimo mnogo uspeha. Rojaki in rojakinje na Iron Range, vsi postanite člani te zveze."

"Zbornica je sklenila, da prihodnji shod te organizacije se bo vrnil na Ely, katerega bodo sklicali uradniki, ko se jim bo videlo potrebno."

"Dostavek uredništva: A. J. Z. v Minnesoti želimo mnogo uspeha. Rojaki in rojakinje na Iron Range, vsi postanite člani te zveze."

"Zbornica je sklenila, da prihodnji shod te organizacije se bo vrnil na Ely, katerega bodo sklicali uradniki, ko se jim bo videlo potrebno."

"Dostavek uredništva: A. J. Z. v Minnesoti želimo mnogo uspeha. Rojaki in rojakinje na Iron Range, vsi postanite člani te zveze."

"Zbornica je sklenila, da prihodnji shod te organizacije se bo vrnil na Ely, katerega bodo sklicali uradniki, ko se jim bo videlo potrebno."

"Dostavek uredništva: A. J. Z. v Minnesoti želimo mnogo uspeha. Rojaki in rojakinje na Iron Range, vsi postanite člani te zveze."

"Zbornica je sklenila, da prihodnji shod te organizacije se bo vrnil na Ely, katerega b

Oruščvena naznanila in dopisi

VABILO NA VESELICO.
Iz urada društva sv. Janeza Krstnika, št. 11, Aurora, Ill.

Tem potom naznanjam, da se vrši naša druščvena veselica dne 14. novembra t. l. v dvorani društva sv. Jerneja, J. S. K. J. Zatorej je dolžnost vsakega člana, da se vdeleži te veselice. Obenem vabimo tudi vsa ostala slovenska društva, da nas posejijo na ta zabavni večer; za vse bo dobro preskrbljeno; za plesažljive bo izvrstna godba; za lačne želodce bodo na razpolago okusni "sandwichi," za jezne želodce bo pa ječmenovec. Odbor bo skrbel, da se ustreže vsem vdeležencem.

Ker bo to še le prva veselica našega društva v tem letu, se nadajemo velike vdeležbe. Zatorej, na svidenje dne 14. novembra zvečer!

S sobratiskimi pozdravi,
Joseph Fajfar, tajnik.

Iz urada društva sv. Janeza Evangelista, št. 65, Milwaukee, Wis.

Člani našega društva ste proti, da se zanesljivo vdeležite prihodnje mesečne seje v nedeljo, 8. novembra v navadnih prostorih ob 2. uri popoldne. Ze na seji dne 11. oktobra se je ukrepalo, oziroma priporočalo od več članov, da bi naše društvo nekoliko bolj zavzel akcijo ali pomoč cerkvi sv. Janeza Evangelista v Milwaukee, kajti splošna želja je, da bi se cerkev povečalo tako, da bi odgovarjala cerkevnim in društvenim potrebam. Torej pridite vsi na prihodnjo sejo, da lahko vsakdo izrazi svoje mnenje, kako in kaj bi bilo boljše ukremiti v ta namen.

Nadalje vas cenjeni sobratje in sestre opozarjam na agitacijo za novimi člani, kajti le se dva meseca imamo določeno za prsto pristopimo v društvo in Jednote. Gotovo imate kakega prijatelja ali znance, ki se ni član našega društva; prizorite mu to lepo priliko, da postane član prvega, najstarejšega in največjega katoliškega društva v Milwaukee; zdaj lahko pristopi čisto brezplačno. Zdaj je najbolj ugodna prilika za agitacijo. Stariši, ki imate otroke, zavarujte jih v mladinskem oddelku K. S. K. Jednote. Tudi za pristop teh se vam nudi lepa prilika, da vaši malčki lahko pristopijo v K. S. K. Jednote brezplačno. Pomnite, da nesreča nikdar ne počiva. Za vsa druga pojasnila glede pristopa itd. se zglasite pri meni, zdaje podpisemu tajniku.

Nadalje opozarjam vse one člane, ki dolgujete na mesečni noseni asememtu, da bi nekoliko bolj redno plačevali; kajti znamo vam je, da šteje naše društvo čez 300 članov in članic v obeh oddelkih, da je pri tolkem številu težko za tajnika, da bi moral vsakega posebej opominjati; veste tudi, da je treba asesment plačati vsak mesec brez vsakega opomina. Prosim vas torej, da bi to vpošteli vsi prizadeti!

Sobratiski pozdrav,
Luka Urankar, tajnik.
467 Park St., Milwaukee, Wis.

Društvo sv. Barbare, št. 74, Springfield, Ill.

S tem naznanjam vsem članom in članicam našega društva sklep zadnje redne seje, da se naloži za mesec november 50 centov posebne naklade na vse člane in članice. Torej je vsak član in članica primoran plačati ta poseben asesment, ki se bo vporabil za letno piaci društvenih uradnikov, da se ne bo stalne blagajne črpalo, ker isto se rabi le v potrebah. Zatorej ste priznani, da to vpoštete in ne pozabite priti na se-

jetje od vas, da ga vpoštovate in da se veselice za gotovo vdeležite, zlasti so naprošeni novi člani, da pridejo enkrat skupaj z starejšimi člani in da si takoreč damo priložnost eden družemu, da se nekoliko ojde seznanimo eden z drugim.

Naprošeni so tudi vasi tisti člani, ki jih skozi celo leto ni na izpregled, pridite no vendar enkrat, boste videli, da vam ne bo žal, zakaj, boste se nekoliko prav po domače pozabavali in obenem boste s svojo navzočnostjo pripomogli nekoliko društveni blagajni, do katere imamo vsi enake pravice in pa tudi vasi enake dolžnosti.

Upajoč, da bo sleherni član naredil svojo dolžnost in da se bodo vsi člani, brez izjemne vdeležili društvene veselice na 14. novembra, ostajam s sobratiskim pozdravom in vam klicem na veselo svidenje na 14. novembra zvečer.

Z bratskim pozdravom,
Anton Kužnik, tajnik.

NAZNANILLO.

Iz urada društva sv. Lovrenca, št. 63 v Newburgu, se namenja članstvu našega društva, da bo prihodnja redna mesečna seja v soboto, dne 7. novembra zvečer ob 7. uri. Društveno sejo se je prestavilo radi sestanka skupnih društev K. S. K. Jednote iz države Ohio, ker nas tudi veže bratska dolžnost, da se te velike slavnosti vse vdeležimo. Ker pa je prihodnja seja predzadnja v tem letu, apeliram na člane, da se te seje polnoštivilno vdeleži.

Z bratskim pozdravom,
Anton Kordan, tajnik.

VAŽNO NAZNANILLO.
iz urada tajnice društva Marije Čistega Spomenika, št. 85, Lorain, O.

Ker se vrši dne 8. novembra v Clevelandu velika slavnost vseh človeških društev K. S. K. Jednote tako tudi ostalih podrejenih društev iz naše države Ohio, je bilo tudi naše društvo na to prireditev povabljen. Upam, da se boste cenjevale sestre temu povabili odzvali. Vstopnice za goriogneno slavnost dobite lahko pri meni na domu.

Dalje naznanjam, da se vsled tega ne bo vršila naša mesečna seja v nedeljo, dne 8. novembra, pač pa en dan kasneje, namreč dne 9. novembra (v pondeljek) zvečer.

S sestrskim pozdravom,
Frances Tomazin, tajnica.

VABILO

na Martinov večer

Društvo sv. Ane, št. 105 K. S. K. Jednote v New Yorku predi na Martinovo nedeljo, dne 15. novembra v dvorani slovenske cerkve, 62 St. Marks Place, New York takozvani "Coffee Klatches;" začetek ob 5. uri popoldne. Na razpolago bodo vsakovrstne dobre za želodec: izborno pecivo, kranjske klobase, domače potice itd. Zeno besedo rečeno: na razpolago bo vse, kar se spodobi za praznovanje tako pomembnega petek, kot je sv. Martin. Vabljen je vsakdo, ki hoče preživeti par veselih ur in prijetnih družbi. Vabljeni ste osobito vse članice, da prideite in pokalte, kajti se zanimate za društvene priredite, ker vam je znano, da bo čisti prebitek te veselice namenjen v korist društvene blagajne. Torej na veselo svidenje!

Za obilen obisk se toplo priporoča.
Odbor.

NAZNANILLO IN VABILO
iz urada društva sv. Jožefa, št. 110 v Barberton, O.

Tem potom se naznanja vsem članom imenovanega društva, da je sklenilo naše društvo na svoji redni seji, da pridei na 14. novembra zvečer svojo veselico s plesom. Vabljeni ste vse članici, da se imenovane veselice za gotovo vdeležite poleg tega pripeljite seboj tudi svoje prijatelje in znance. Cenjeni braje, ne vzemite tega poročila samo za puhlo frazo, temveč sa-

te upredite srednje sv. Mihaela, br. 163, Pittsburgh, Pa.

Javljam članom in članicam skupnega imenovanega društva, da se obdržavati dojdete slednice dne 8. novembra točno u 2 sati posle podne; stoga braco i sestre, ne zaboravite ove zanimive slednice, na kojoj boste vili vrlj predlog i točka, koje vas bude uvijek zanimalo. Celi boste neato lepega od prokla Jednote kampanje; precitati će se vam pismo našega glavnega tajnika brata Joseph Zalarja, kako nam čestiti k znagi kampanje, da smo zaslužili i prebiti častnu nagradu ili banderu. Eh, braco i sestre, to je neato lepo; lepi glas diljem Amerike na četiri strane kud se širi naš organ (Glasslo). To je lepše čuti nego zlato ili srebro. Ja sam sutil v strahu kao zec u grmu kada su pucale kampanjske puške i topovi iz planine Pueblo, Colo., Jolietta, Ill., i Cleveland; a sada se slobodno pokažem i ponosim sa mojimi brati in sestrami društva sv. Mihaela. Baš mi smo jim noge pokosili i to baš državi Ohio kada se nalazijo četiri! glavni uradniki naše Jednote.

Bračo i sestre! Najljepše vam se zahvalim na pripomaganju za dobivanje novih članov, da smu doći do ovega velikega glasa; pak vas i nadalje prosim, bil ja živ megju vama ili ne, agitirajte za naše društvo i K. S. K. Jednotu, koja je bilo povabljeni tudi naše društvo. Naša dolžnost je, da se temu vabilu polnoštivilno odzovemo, kajti naši sosedje Clevelandčani so nam vedno in ob vsaki priliku izkazali svojo naklonjenost že na ta ali drugi način. Upati je torej, da se nas zbere lepo število, da ne bo dolg čas potovati. Ce ne bo drugače, pa naj gre še naša mlačinski oddelok tako, da bomo na vsak način iznenadili Clevelandčane. Do danas se jih je zglasilo že lepo število. Opaziram se druge, ki bi se lahko odzvali. Kajti imajo Slovenci večino svoje avtomobile, si lahko prisrbite sedež pri enemu ali drugemu. Naznanjam vam tudi, da imam tikete za to, slavnost; vsaka naj ga kupi pri meni, da ne bom tam nadlegoval. Vstopnice za goriogneno slavnost dobite lahko pri meni na domu!

Naša dolžnost je, da se temu vabilu polnoštivilno odzovemo, kajti naši sosedje Clevelandčani so nam vedno in ob vsaki priliku izkazali svojo naklonjenost že na ta ali drugi način. Upati je torej, da se nas zbere lepo število, da ne bo dolg čas potovati. Ce ne bo drugače, pa naj gre še naša mlačinski oddelok tako, da bomo na vsak način iznenadili Clevelandčane. Do danas se jih je zglasilo že lepo število. Opaziram se druge, ki bi se lahko odzvali. Kajti imajo Slovenci večino svoje avtomobile, si lahko prisrbite sedež pri enemu ali drugemu. Naznanjam vam tudi, da imam tikete za to, slavnost; vsaka naj ga kupi pri meni, da ne bom tam nadlegoval. Vstopnice za goriogneno slavnost dobite lahko pri meni na domu!

Bračo, ne zaboravite dojedeti na dojduču slednicu svaki član po jednog člana u kome oddelku bilo da bilo; svim nam dobro došli!

Jos se mogu zahvaliti da su dobiti se kako kandidatno, čeravno je že skoro vsaka pri dveh društvi ali več; vendar se še dobijo, samo malo truda je treba. Najbolj nesmetno se mi pa zdi, da imajo nekatere naše članice zavarovane svoje otroke pri drugih Jednotah, in še celo pri takih, ki so sveti veri sovražne. Ali nito vnebovpijoci greh? Siliti nedolžnega otroka že v njegovih nežnih mlačosti med trnje in osat, da ga zamori? Druga, tudi napačna navada je ta, da imate otroke pri kakih tujih insurencih; s tem mlačino same sebi odtegujete, da ko dozaste, se sramuje vaše družbe, narodnosti in jezik. S tem jim dajete priliko, da zanemarjajo svoje dolžnosti napram vam, materam, kar je nad vse zaostno.

Opozarjam vas torej in same dobro veste, da je najbolje zavarovati otroke pri Jednoti, o kateri se lahko prepričate, da je dobra in ugledna, in to je naša K. S. K. Jednota. Torej one, katerih se te vrste ticejo, poopravite svojo amoto, da ne bo vdeležili naše prve priredite, dne 10. oktobra. Vsa čast tistem Žošku, ki nam je naredil tako okusne kranjske klobase, da jih je vsak pojavil.

Dolžnost naše je, da se poobvezimo, da v deževju ne bo vdeležili naše prve priredite, dne 10. oktobra. Vsa čast tistem Žošku, ki nam je naredil tako okusne kranjske klobase, da jih je vsak pojavil.

V nadi, da moje želje najdejo pravil odmev med vami, ostajam vam sestra

iz urada društva sv. Mihaela, br. 163, Pittsburgh, Pa.

Javljam članom in članicam skupnega imenovanega društva, da se obdržavati dojdete slednice dne 8. novembra točno u 2 sati posle podne; stoga braco i sestre, ne zaboravite ove zanimive slednice, na kojoj boste vili vrlj predlog i točka, koje vas bude uvijek zanimalo. Celi boste neato lepega od prokla Jednote kampanje; precitati će se vam pismo našega glavnega tajnika brata Joseph Zalarja, kako nam čestiti k znagi kampanje, da smo zaslužili i prebiti častnu nagradu ili banderu. Eh, braco i sestre, to je neato lepo; lepi glas diljem Amerike na četiri strane kud se širi naš organ (Glasslo). To je lepše čuti nego zlato ili srebro. Ja sam sutil v strahu kao zec u grmu kada su pucale kampanjske puške i topovi iz planine Pueblo, Colo., Jolietta, Ill., i Cleveland; a sada se slobodno pokažem i ponosim sa mojimi brati in sestrami društva sv. Mihaela. Baš mi smo jim noge pokosili i to baš državi Ohio kada se nalazijo četiri! glavni uradniki naše Jednote.

Pueblo, Colo. — Dne 21. oktobra se je v naši cerkvi Marije Pomagaj vredila slovenska poroka. Zenin je bil dobroznanji rojak Frank Hočevar, starejši sin družine Frank Hočevarja, ki je popejal pred altar Miss Jennie Lesar, hčerkjo rojaka John Lesaria. Kot pričeta bila njegov brat Anton Hočevar in nevestina sestra Pavla Lesar. Porocne obrede je izvršil g. župnik Rev. Ciril Zupan, O. S. B. Dosti slovenskih parov ste že zvezali. Bog vas ohrani med nami še mnogo let!

Novoporočena bosta živela na domu ženinovega očeta, ki ima svoje posestvo, hišo in 8 lotov. Rojak Frank Hočevar, starejši je prišel v Ameriko pred 40 leti; živi vedno tukaj v Pueblo; on je tudi ustanovnik

društva sv. Jožefa, št. 7 K. S. K. Jednote.

Oče, zenin in nevesta spadajo vse v naši podporni organizaciji. Oče in sin sta oba usluženca Colorado Fuel & Iron Co.; oče dobiva od označene družbe že pokojnino do smrti. Pred osmimi meseci je umrla njegova žena, oziroma mati Hočevarjeve družine, Mrs. Mary Hočevar, po domače Spančkova mati, ki je bila obča znamena in spoštovana v naši naseljini. Oba Hočevarjeva sta v mnogih slučajih pomagala svojim ljudem tudi v finančnem oziru. Nekoliko pred smrtoj Hočevarjeve mame so prvič vidieli Lesarjevo Johano na njih farmi; in že tedaj si je njih blago srce začelo dobiti isto za svojo namestnico. Zdaj se želja te blage žene urešenila. Bog daj pokojni Mrs. Hočevar večni mir!

Novoporočencema so prijatelji priredili takozvanji ameriški "Surprise Shower," kjer sta oba dobila dosti lepih daril. Vsem darovalcem lepa hvala!

Svoj zadnji dopis v tem listu sem pisala leta 1921, dne 8. junija, kako je bilo tedaj prizadeto naše mesto Pueblo vsled velike povodnji. Sedaj smo se spravili že precej na prejšnje stališče; vseeno se pa še brido in živo večkrat spominjamone strašne noči 3. junija, 1921. Se nam zašume po naših učnih glasovih onih strašnih valov, ki so marsikom zapeli svojo zadnjo "libero."

Na društvenem polju lepo napredujemo, ker imamo pri voditeljih K. S. K. Jednote na našem zapadu res prave voditelje, kot na primer brat John Germ in John Butkovič, oba poslovnih uradnikov.

S pozdravom,

Frančiška Lesar,
R. F. D. Box 65.

Pittsburgh, Pa. — Nekateri društvene blagajne so v nevarnosti; vsaj po mojem mnenju, v kolikor so mi to zadevne razmere znane, ter neopravičena posojila društvenega denarja v takih podjetjih, ki niso in ki ne smejo biti v zvezi z Narodnimi domovi ali klubovimi dvoranci. Jaz mislim, da tega društva ne pa kake narodne potrebuje. V takih slučajih naj bi odpomoglo banke na podlagi jamčevin (garancij). Jaz mislim, da bi se sedanjih direktorjev K. S. Doma lahko odpomogel na kak drug način?

Lahko je debatirati o načelih dobrobita skupnega naroda; toda v tem pogledu moramo v prvi vrsti vpoštovati bolniške razmere in bolniški sklad društva, ne pa kake narodne potrebuje. V takih slučajih naj bi odpomoglo banke na podlagi jamčevin (garancij). Jaz mislim, da bi se sedanjih direktorjev K. S. Doma lahko odpomogel na kak drug način?

Vse dobre farane naše župnika pozdravlja in jim želi ljubo zdravje.

FARMA NAPRODAJ.

Prodaja ne 150 akrov dobre zemlje, kjer raste vsak pridelek: pšenica, žitje, jemčen, oves, koruzna, krompir, žitje, kumare. Vsega se tu prideluje in vse pridelke so lahko prodaja v bližnjem mestu tako tudi Šišini. Mleko se prodaja v strojih: je šest gospodarskih postopij; lepa bliza z 10 sobami, dobra kmetijstva pri blizi, tekota voda pri blizu. S farmo se prodaja tudi 15 goved, 3 konje, 1 svinje in

DOKAZU NE VRJAMEMO, KER JE LAŽ!

Brezverska liberalna gospoda, ki se zbira okrog "Glas Naroda" postaja od dne do dne bolj zlobna, škodoželjna in zavistna. V svoji sfantazirani politiki, s katero sami sebe uničujejo, postajajo tako predzni, kakor divji nosorog, ki se včasih, kakor ga opisujejo proučevalci živalstva, zaleti z vso močjo tudi v stojecu stor, skalo ali kak drug tak predmet, ker misli (v razjarenosti), da so to njegovi živi pregačalci. Da si nosorog v podobnih slučajih pošteno razbije svojo glavo in telo, da čestot kar v omedievici obleži, je umevno. Slično nosorogovemu vedenju je podobno vedenje in taktika zapite gospode, ki se zbirajo okrog liberalnega korita na Cortlandtu.

Odkar ima naša Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota vnetega, delavnega in pozrtvovalnega predsednika, katerega zaslužuje, da smo od zadnje konvencije pridobili v našo Jednoto okrog ali nad 6,000 novih udov, se jara gospoda iz Cortlandta besno zaganja v njega in s tem tudi v našo K. S. K. Jednote. Razvidno je, da napredki naše katoliške Jednote hudo boli in peče liberalno gospodo, katere glavni kolovodja ji je, kot se čuje, že davno že smrt in propad, že od njene denverške konvencije.

V rovarjenju proti K. S. K. Jednoti in njenem sedanjemu predsedniku so ti podli ljudje zašli tako daleč, da so prestopili vse meje vsakega količnega dostojnega in poštenega vedenja na polju žurnalisticke. Podlo in umazano je za vsakega urednika, ki se drzne zlorabiti navadne dopisnice; zlasti v takih slučajih, v katerih jih porabi kot orodje proti onim, ki so slučajno druga prepiranja. Neodpustljiv greh je to, ako urednik storiti kaj takega, ne da bi dobil prej dovoljenje za tak korak od dopisnika. Tak človek nima nobenega srca — še manj pa kaj vredi.

Vse te grde lastnosti so utelešene v uredniku liberalnega trobla. Šel je letosje poletje v svoji sfantazirani gonji proti predsedniku K. S. K. Jednote tako daleč, da je zlorabil navadne dopisnice, potvoril njene dopise, v nje vpletal žaljivke in hujskajoče besede ter vse to opril na navadno dopisnico, neko članico K. S. K. Jednote.

Ko se je podleza pošteno za jezik prijelo, se je zvijal in napadal in napadal dalje in dalje. Stvar je prišla tako daleč, da je bilo temu neprestanemu prekrjanju v javnosti potreba napraviti konec. Glavni predsednik K. S. K. Jednote, Mr. Anton Grdin je razpisal v "Glasilu K. S. K. Jednote," št. 26. t. 1. zlobne mu uredniku liberalnega trobla \$100 nagrade, ako mu dokaže da je kaka članica vse to pisala! (To pomeni vse, dobesedno kakor je bilo pridobljeno v št. 130 liberalnega trobla.)

Urednik pojemačega brezverskega liberalnega trobla je v svoji sfantazirani logiki veselja pobesnil, češ, sedaj bom dobili nagrado. Obljubil jo je hinavsko, če jo bo dobil, da jo bo prepustil Slepcem v Ljubljani; češ, s tem se bom javnosti prikupek, kako sem dobrošen in bom pridobil na javnem mnenju našega ljudstva. To je bil zakulisani namen tega koraka liberalnih lisjakov na Cortlandtu.

Sfantazirani urednik je besnel dalje in dalje in ko ga je glavni predsednik končno odločno prijel za njegov opravljiv jezik, je šel te dni in objavil fotografirani rokopis, oziroma originalno pismo dotedne članice iz Chicaga.

Pred meno leži to fotografirano pismo in reči moram od krito pred vso slovensko javnostjo, da ako uredništvo "Glas Naroda" trdi, da je ta dopis samo slovnično popravilo in da ga nato potvorilo, oziroma po svoje prikrojilo, da laže, temeljito laže!

Uredništvo "Glas Naroda" hoče v tem slučaju v št. 243 celo čitatelje prepričati v isti smeri, da ni potvorilo nič in da ni noben bistvene razlike, ko je objavilo fotografirano pismo in dopis v št. 130. Pravi, da ni nobene bistvene razlike. Ako uredništvo resno trdi in se ne misli šaliti pri tem, potem v glavi urednik "Glas Naroda" nekaj ni v redu in je skrajni čas, da gre s svojo "lahterno" h kakemu dobremu specijalistu, da mu jo, kakor pravimo Amerikanci "popiks!"

Tako podle predzniosti mendi slovenska žurnalistica še ne pomni, ne tu, ne doma. Ko je urednik zapisal poleg objavljenega fotografiranega pisma: "Slovenska javnost naj razsodi, če je kaka bistvena razlika . . ." To je menil med originalom in objavljenem dopisom v št. 130. Ko je to zapisal, je gotovo računal na nevednost svojih čitateljev, katerim menda misli, da lahko vsak čas mačka v žaljku proda. To je razjaljivo, nadvse razjaljivo tudi za njegove čitatelje, kateri menda ja še niso tako zmedeni, akoravno morajo dan za dnem uživati zmedene duševne produkte iz liberalnega trobla.

Poglejte, dragi čitatelji originalno pismo in ponovno objavljeni dopis v št. 243 "Glas Naroda" natančnejše od blizu. Bistvena razlika je tukaj še precej velika in hudo mora biti udarjen tisti, ki je ne vidi in ne najde; nadvse podel, škodoželen in hudobnega srca pa je tisti, ki trdi, da je ni. Naj navedemo samo nekatere izmed mnogih stavkov, v katerih zija naravnost velika bistvena razlika med originalom in priobčenem dopisom.

1. V fotografiranem pismu, oziroma dopisu v št. 243 "Glas Naroda" najdete v sedmi vrsti med drugim to le: ". . . čemu črpati naša društva, da boste nosili na kupe milijonov . . ."

V dopisu, ki ga je objavil "Glas Naroda" v št. 130 in ponovno v št. 243 pa se glasi ta stavek tako le: ". . . Čemu črpati denar iz blagajn naših društv in Jednote ter nositi na kup, kjer že leže milijoni! . . ."

Ali ni pri tem stavku nobene bistvene razlike? Citajte dobro. Mislite in proučite sami. Ali ni zlobni urednik pristavil "in Jednote," kar članica nikdar zapisala ni?! Ali veste, kaj je tu zakulisani namen? Jaz sodim, da to, da bi se članstvo na hujskalo, češ, črpati se hoče tudi iz Jednote, kar pa ni res; Mr. Grdin je samo na društva apeliral. Ali vidiš, dragi čitatelji, zahrano prefriganost?! Evo je bistvene razlike!

2. V fotografiranem pismu v št. 243 "Glas Naroda" najdete v 17. vrsti med drugim tudi to-le: ". . . in potem v zahvalo za vse to mu boste nosili dar od nas tu živečih Slovencev . . ."

V dopisu, ki ga je objavil "Glas Naroda" v št. 130 in ponovno v št. 243 pa se glasi ta stavek tako le: ". . . In v zahvalo za vse dobre, ki jih prejema naše ubogo ljudstvo doma od Italijanov, mu hočete sedaj poklanjati darove, katere hočete izleti od nas, tukaj živečih Slovencev?!. . ."

Vprašam, ali ni pri tem stavku nobene bistvene razlike?! Je kdo kje, ki ima dar vida, pa da te razlike ne vidi?! Že samo v tem stavku kar mrgoli pridajan besedi, ki jih članica v originalu ni nikdar zapisala. Značilna je zlasti beseda "izleti." To beseda je utaknil v dopis zlobni urednik "Glas Naroda." Pri tem je imel škodoželjny urednik svoj poseben namen nadiskati Mr. Grdinata, predsednika K. S. K. Jednote kot izjemalca med slovenskim narodom, sicer bi je ne bil utaknil v dopis. Da, ta

satanski namen zija iz pridjane besede "izleti!" Tako podlo zamora po moji sodbi zlorabiti kakega urednika samo kaka, tako sfantazirana duša, kakor je trčeni urednik umazanega brezverskega newyorskega trobla!

Ce se hoče iti od besedice do besedice v fotografiranem pismu in v objavljenem dopisu, ki ga je priobčil ponovno v št. 243, se najde v večih krajih velika razlika. Neovrgljiva resnica je, da je fotografirano pismo in pa objavljeni dopis v št. 130 in 243 dvoje različnih stvari, katere loči velika bistvena razlika, aki se hočemo ozirati na po uredništvu pridjano besedo. Zdaj pa pride na vrsto: Kaj je obljubil naš urednik predsednik Mr. Grdin u uredniku newyorskega trobla? Tole je obljubil v št. 26 "Glasila K. S. K. Jednote."

" . . . Ako mi urednik 'Glas Naroda' dokaže, da je vse to pisala kaka naša članica, mu plačam iz svojega žepa \$100 (ste dolarjev) nagrade!"

V tej obljubi stoji: "ako mi urednik 'Glas Naroda' dokaže, da je vse to pisala," ali je pa urednik "Glas Naroda" to dokaže? To naj sudi javnost. Po mojem mnenju ni, pač pa se je azalično pošalil s tem iz svojih čitateljev, kajti vsakdo, ki ni slep, lahko vidi, če hoče, da fotografirano pismo in pa dopis, takor ga je objavil urednik "Glas Naroda" v št. 130 in ponovno zopet v št. 243 se po bistvu in vsebinib precej hudo razlikuje. Škodoželjni urednik je hotel v eni in isti senci dokazati čitateljem, da je črno belo in zopet, da je belo črno. To je logika, s katero izkrajuje urednik, da je fotografirano pismo tako po bistvu, kakor se je bil objavljen dopis v št. 130, kar pa daleč ni in to laže.

Zdaj pa pojdimo še korak dalje. Poglejmo, kaj pravi k temu člonica članica, ki je tisti dopis napisala in katero so pri liberalnemu trobili zlorabili na način, da so navadno dopisovalko uporabili kot orodje proti mišemu predsedniku K. S. K. Jednote Mr. Grdinatu. Podpisanimu se je zdelo prav, kakor tudi urednicam hrustu št. 78, da se izprša o tem slučaju natančnejšo dotedne članico samo. Zakaj v Chicagu so se širile raznотe vesti o tem. Eni so pravili, da ni ona tega nikdar pisala, drugi so govorili, da je ona pisala nekaj, nekaj pa so potvorili v uredništvu liberalnega trobla. Da se pride resnici do dna, je društvena urednica pozvala k sebi dotedne članico, katera je tudi prišla z sobo popoldne okrog 4:30 dne 24. oktobra, 1925. Podpisani, urednica, tajnica, blagajničarka in dotedna članica so se vedeli ob istem času tega sestanka. Izprševanje je vodil podpisani in sicer se je vršilo tako le:

Kako je vaše ime?"

"Agnes Benčan."

"Vaš naslov?"

"323 Eugenie St., Chicago, Ill."

"Ste vi članica društva Marije Pomagaj, št. 78, K. S. K. Jednote?"

"Yes."

"Kako dolgo?"

"Pet ali šest let."

"Se vam K. S. K. Jednote dopade?"

"Yes."

"Ste zadovoljni z njenim poslovanjem?"

"Yes."

"Ste zadovoljni s poslovanjem glavnih urednikov K. S. K. J.?"

"Yes."

"Ali vi odobratate, ako kdo napada glavne urednike K. S. K. Jednote na neopravičen način?"

"Ne."

"Se vi strinjate, kar piše "Glas Naroda" proti glavnemu uredniku K. S. K. Jednote kot takemu?"

"Ne."

"Ste vi li res pisali dopis iz Chicaga, ki je bil podpisani v "Glas Naroda" s Članico dr. Marije Pomagaj, št. 78, K. S. K. J. št. 130?"

"Sem ga pisala, takor fotografiran v "Glas Naroda."

"Je li bil ta dopis objavljen v "Glas Naroda" dobesedno, katero ste ga vi napisali?"

"To veste, da ni bil."

"Je li bilo precej dostavljenega in popravljenega?"

"Toliko, kolikor se razlikuje od originala, ki je fotografiran."

"Ste bili vi zadovoljni z dopisom tako, kakor so ga pri "Glas Naroda" objavili?"

"Nisem bila, ker so bile dostavljene v dopis žaljivke v uredništvu "Glas Naroda."

"Ali ste vi pismeno protestirali, ker ni bil dopis tako objavljen, kakor ste ga poslali?"

"Sem, tedaj, ko so me pismeno obvestili, da bodo zahvalili načrto, sem izjavila, da ne morejo, ker niso dopisa priobčili, takor je bil."

"Kaj so vam nato pisali od "Glas Naroda"?"

"Nič."

"Ali ste vi objavili, oziroma podali izjavo v "Glasilu" št. 27?"

"Yes."

"Ali je potem kdo od "Glas Naroda" vam še kaj pisal?"

"Nič."

"In kaj ste potem vi storili?"

"Nič."

"Ali se vi strinjate z načeli in principi, katere zastopa list "Glas Naroda"?"

"Načela in principi "Glas Naroda" me ne brigajo."

"Ali vi odobratate, oziroma se strinjate s tem, kar piše "Glas Naroda" o slovenskih duhovnikih in o voditeljih K. S. K. Jednote?"

"Se ne strinjam."

"Je li bilo proti vaši volji ali ne, ko je urednik "Glas Naroda" potvoril vaš dopis in vpletel notri žaljivke proti glavnemu uredniku K. S. K. Jednote?"

"To je bilo proti moji volji."

"Kaj ste misili o nagradi, ki jo je zahteval "Glas Naroda," katero je obljubil glavni predsednik K. S. K. Jednote, da jo dobije, če mu urednik dokaže, da je objavil vaš dopis, takor je bil pisan?"

"Je nima pravice zahtevali, ker ni dopisa objavil, kakor je bil?"

"Ste vi resnično pisali tisti dopis?"

"Res, takor je fotografiran."

"Je bil tako objavljen, kakor pisan in poslan?"

"Nič."

"Govorite li sedaj čisto resnico?"

"Sur, da jo."

"Kaj mislite o takem uredniku, ki potvarja dopise?"

"V tem slučaju ni ravnal prav."

"Kaj mislite, ali zahteva uredništvo 'Glas Naroda' na opravjen način nagrado od glavnega predsednika K. S. K. Jednote, Mr. Grdinata ali ne?"

"Ne."

"Kaj je vaše mnenje: kdo zavija in potvarja pri tej aferi?"

"Urednik 'Glas Naroda'."

"Na kateri strani je po vašem mnenju resnica pri tej aferi?"

"Na moji, ker dopis nisem pisala, takor je bil objavljen."

"Kdo pri tej aferi ostane lažnik?"

"Jaz ne, ker moji dopisi ni bil tako objavljen kot pisan."

Ta vprašanja je stavljal sestri Agnes Benčan sobrat John Jerič v navzočnosti treh prič uradnic društva Marije Pomagaj, št. 78 K. S. K. Jednote, katere potrujejo z lastnorocnimi podpisimi, da so jih slišale in so bile priča temu izprševanju in da je sestra Agnes Benčan, kakor tu zabeleženo resnično odgovarjalja. V to potrujujo:

Mary Kobal, predsednica.

Julia Gottlieb, tajnica
Marija Greg

GLASILo K.S.K. JEDNOTE

Izjava vsake sredy

Lokalna Kresnja-Slovenska Katoliška Jednota v Združenih državah američkih.

6117 St. Clair Ave.

Ustanovitev je izpravljena!

CLEVELAND, OHIO.

Telefon: Randolph 3012.

Naravnost

\$0.84

Za doma, za člne

\$1.00

Za nadaljnje

\$1.00

Za koncerte

\$2.00

OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA.
Maintained by and in the interest of the Elders.
Issued every Wednesday.

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO
Telephone: Randolph 3012.

83

K. S. K.



Jednota

Ustanovljena v Jolietu, III., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu,
državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST. JOLLET, ILL.

Slovenstvo aktivnega oddelka znača 100.28%; slovenstvo mladinskega oddelka znača 124.18%.

Od ustanovitve do 1. oktobra, 1925., znača skupna izplačana podpora \$2.597.812

GLAVNI URADNIKI:

Glavni predsednik: Anton Grdin, 1053 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

I. podpredsednik: Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.

II. podpredsednik: Anton Skubic, P. O. Aurora, Illino.

III. podpredsednik: Mrs. Mary Prisland, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomočni tajnik: Steve G. Vertin, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajnik: John Grahek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.

Duhovni vodja: Rev. J. J. Oman, 3547 E. 80th St., Cleveland, Ohio.

Vrhovni državnik: Dr. Jos. V. Grahek, R. 303 Amer. State Bank Bldg.

800 Grant St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

NADZORNJI ODBOR:

Frank Opeka, 26-10th St., North Chicago, Ill.

John Jerich, 1549 W. 22nd St., Chicago, Ill.

John Germ, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.

John Zulic, 15301 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.

Martin Skubic, 811 Ave. "A", Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:

John R. Sterbenz, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.

Martin Kremec, 2004 Coulter St., Chicago, Ill.

Frank Trampush, 42-48th St., Pittsburgh, Pa.

PRAVNI ODBOR:

John Dechman, Box 529 Forest City, Pa.

John Marra, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.

John Butkovich, 1201 So. S. Fo Ave., Pueblo, Colo.

UREDKIN "GLASILA K. S. K. JEDNOTE":

Ivan Zupan, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Telefon: Randolph 628.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote naj se pošiljajo na

glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopisno

državnemu vesti, razna raznjava, oglase in narodno na "GLASILo K. S. K. JEDNOTE". 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

K. S. K. JEDNOTE:

(Piše glavni predsednik Anton Grdin)

Kakor znano, se je pričelo med nami veliko zanimanje za

naše katoliške Jednotine shode in prireditve. Mnogi se o tem

izražajo pohvalno in zadovoljno, ker vidijo v tem mnogo napred-

ka; zoper drugi pa, kateri misijo drugače, pa temu oporekajo:

direktно in indirektно napadajo in okrekujo. To delajo radi

tega, ker so ali sebični ali pa ker vsebine in namenov teh shodov ne pozajmo. In baš vsled tega sem se namenil napisati nekaj o tem, da bomo znali ceniti shode in prireditve in iste vporabiti v našo korist.

Shode prirejati je naša dolžnost.

Člen II. naših pravil se glasi: "Namen te Jednote je na podlagi čarterja: 'Podpirati vdoje in sirote v slučaju nesreče in negzode, ter v bratski ljubezni skrbeti, da se olajšuje s tem nujnem tužni stan'."

To Jednota vrši že odkar je postala, in tudi to se da še

zboljšati in izpopolniti. Nadalje se glasi točka 6: "Razširje-

vati prijateljstvo, edinstvo in pravo katoliško dobrodelnost med

njenimi člani in članicami. Naše geslo bodi: 'Vse za vero, dom

in narod.' In nadalje 7. točka: "Ohraniti med njenimi udi,

sveto katoliško vero in tako pospeševati njih večno srečo." In

8. točka: "Negovati med njenimi udi sladki materinski jezik

in buditi v njih ljubezen in ponos na njih narodnost." In še

nadaljnja 9. točka: "Paziti na to, da spolnjuje vsi člani svoje

verske dolžnosti in dolžnosti državljana, da tako zboljšujejo stan

človeške družbe."

Vprašam vas, bratje in sestre: Kdo ali katera Jednota ima

lepši namen in koristnejši ideal za svojega sobrata, sorojaka,

kakor ga ima naša K. S. K. Jednota? Kdo naj nam oporeka, če

prirejamo naše katoliške shode kakor smo jih pričeli? Saj jih

prirejati moramo, ako hočemo, da se spolnjuje naša Jednotina

pravila in da se naši shodi, kar je njen namen! Mi moramo z

našimi shodi in idejami naprej. Kar zamoremo, to moramo še

izboljšati; naši shodi se morajo izpolniti v toliko, da bodo po-

polnoma odgovarjali. Jednotinemu namenu in potem bomo šli

ravnno pot, ki pa bo najboljša v tem, da damo svojemu narodu

to, kar nam naleta naša Mati Jednota.

Mi vemo, da niso naši shodi še popolni; shodi so še nova

stvar v Ameriki. Ali izpolniti jih hočemo v toliko, da bo

vsakob dobiti iz njih koristi za svoje družinsko, samostojno ali

pa družabno življenje.

Nekateri se nam zaničljivo posmehujejo in to nekateri celo

iz naših lastnih vrst. Naj vedo, da je bil ta namen in ta pod-

laga naši Jednoti postavljena od naših očetov takrat, ko je bila

Jednota ustanovljena in da do danes še niso bila izvržena. Ako

jih mi danes skušamo spolnovati, mi s tem ne zaslužimo zanič-

vanja od nobene strani in nobenih napadov.

Da pa ne bo kdo ostal na nejasnem, naj pomisli to, da mi

ne moremo ložje in boljše in nikjer doseči namena za spolnova-

nje zgoraj omenjenih točk, kakor če se nadalje prirejamo shode

kakor smo jih zadnjih par let.

Koliko nam shodi lahko koristijo?

Neizmerno veliko dobrega si lahko pridobimo iz naših shodov, ako le hočemo. Naši shodovi namen ni ta, da se vrne samo

enim in istim namenom katoliških idej, mi potrebujemo vsako-

vrstnih koristnih idej, in namenov, kakor nam jih navajajo 6,

7. in 8 točka naših pravil. V tem je vse zapovedeno. Kar mi

potrebujemo za naše tukajanje družabno ali narodno napredo-

vanje in kar je naša dolžnost do naše stare domovine ali pa do naše ameriške vlade, vse to mi lahko na naših shodih vršimo, oživljamo in bodrimo, kar drugače ne moremo. Pa še mnogo več. Mi še mnogo več lahko storimo in dosežemo na naših prireditvah; kar ne moremo s pisanjem doseči, mi lahko dosežemo z nastopi na prireditvah ter shodih. Mi zamoremo razmotriti v vsakojakih potrebah in okolišinah, ki se tičejo naših življenskih odnosov.

Kakor že zgoraj rečeno. Naši shodi niso samo namenjeni, da spričujemo o veri, kar je le en del naše naloge. Mi imamo ravno tako tudi druge dolžnosti in naloge, da dešamo za vse, kar je nam v splošno korist. Shod naj bo namen za našo izobrazbo, katero potrebujemo v toliko, da postanemo dobri državljanji in dobri katoličani. Ceprav se ne moremo še kosati z ostalimi narodnostmi ali pa da iste prekašamo. Skušnje naših shodov se bodo same izpolnile, in naši shodi se bodo spremenili v toliko, da bodo služili za vso našo narodno in življensko korist.

V toliko, da bomo z njimi pridobili splošno priznanje in sadevo. Da pa so in bodo ti shodi ostali v katoliškem duhu, to je samoobsebni umevno, kajti vršijo se pod okriljem naše matere katoliške Jednote. In ker pa je Jednote dolžnost posezati na vse širše strani, kjer se zamore kaj koristnega doseči za našo boveci se in trpeči narod, bomo radi tega apelirali na vse naše dobromisleče ljude v širom Ameriki, da z nami sodeluje. Naši duhovniki naj bi bili prvi v vodstvu, v njih rokah je prva in prava izobrazba. Naše članstvo jim bo z veseljem sledilo in z njimi sodelovalo na celi črti v programu. Na shodih naj bi se poravnala vsa nasprotstva, katera nas sedaj tlaci, nam škodujejo in nas ponižejo. Na shodih naj bi se uravnala vsa nasprostva, katera se drugje uravnati ne morejo.

Najbolj so potrebeni naši shodi radi naših notranjih medsebojnih prepirov, katere se dobi vsepopovod. Koliko radi tega trpijo naša društva, dasiravno so enega mnenja in enega prepričanja, vendar eden drugemu nasprotujejo. Prav tako je tudi z našimi cerkvami, farami in duhovniki. Vsi so eden od drugega odvisni in navezani. Vsi eden drugega potrebujejo. Vsi so v ta namen žrtvovali neizmerno veliko. Duhoven se je odločil, da se žrtvuje za svojega sotropina delavca, da mu deli svete zakramente, da ž njim do groba sodeluje. Tako je katoličan veliko žrtvovale za cerkev in Šolo, za svojo deco, in vendar si niso kataliki eden drugemu naklonjeni. In zakaj? Radi tega, ker se nepoznajo, ker je nekdo med njimi zadal strupa, prepir in nesporazum. Ko bi ta faran, ki je sicer dober in vendar nima veselja in ljubezni do duhovnika in verskega sodelovanja, prišel na ta shod, dabi slišal v vide duhovnika, bi misil drugače. Spoznal bi, da ta ni tak, kakor so mu ga slišali drugi; tako v mnogih slučajih tudi nasprotno tudi duhovnik se z ljudmi spozna.

Z eno besedo: duhoven in pa faran bi se bližala, prepir in razvor bi se polegla, in bodočnost bi postala srečnejša. Na shodih bi se vse to lahko uredilo. Kar pa velja o naših katoličkih težkočah, velja to tudi za vse druge odnosa, naj bo to glede dela, unije ali kaj drugega, tam se vsi lahko organiziramo. Razume se, da bo pri tem treba strpnosti in previdnosti, dostenjanstvo in pa izobrazbe, kar vse lahko dosežemo, samo če hočemo in akо smo pametni.

Moj poziv na vas vse, bratje in sestre je, da to dobro razmišljate, da vi o tem izražate svoja mnenja in pišete v "Glasilu," da tudi od zunaj med svojimi sorojaki to idejo širite, kjer se niso našega prepričanja. Povejte se drugim, da je naša K. S. K. Jednota ne samo za katolička načela, pač pa za vse, kar nam more koristiti, in da se bo na naših shodih v bodočnosti vpoštevalo vse, kar je bilo danes tu objavljeno. Povejte, da se naši shodi vsakdo lahko vdeleži; nikogar se ne bo napadal, nikogar zanikal, samo da pride z idejo naprej v dostojnosti, ki bo nosile korist za naš skupni blagor. Tudi nasyete drugih bo mo poštevali in drage volje podpirali, kadar bodo listi na pravem mestu.

Naznanja se mi iz neke slovenske naselbine, da so škof iste naselbine svetovali duhovniku, da naj se naša K. S. K. Jednota skuša izpeljati in uresničiti svoj namen kakor nam nase zgoraj omenjene točke to navajajo. Priporočali so, da naj se naša Jednota namesto samo lokalne, rajšči upelje državne shode, da bi zastopniki prihajali iz več, tudi oddaljenih strani in prinašali vse to na dan, kar jih teži ali kar vedo, da potrebujejo za dosego izboljšanja. Da naj razmotrovajo v svojem jeziku o domovinskem in narodnem, pa tudi o tukajnjem državnem stališču kakor dobro državljanji. In koliko je še drugih stvari, o katerih bi se naši shodi ukrepali ter so nam na razpolago. Koliko imamo med seboj se raznih potreb, katere bi se dalo izvesti za naše dobro. Naša Jednota je močna, je razširjena in nosi dobro ime; v mnogih krajih bi lahko posredovala v pomoč posameznikom, v korist tudi med Amerikanci. Koliko poduka se naši rojaki širokem Amerikom potrebujejo. Naši shodi bi bili kakor so naše konvenicije, na katerih se rešujejo zaostale nerešene stvari in upoštevajo nove, koristne reforme za naprej.

Ponovno zopet povdoram, da naj vsak shoda podira, kar ve in zna za prospěch in zboljšanje naših dosedanjih prireditiv, kajti bil je in ostal bo namen ta, da ž njimi pomagamo svojemu narodu in tako tudi povzdignemo narod in Jednoto na višjo stopnjo veljave in števila kakor smo sedaj.

Temu primeren shod je namenjen v slovenski naselbini Springfield, Ill., za 29.

ANGELČEK

GLASILLO MLADINSKEGA ODDELKA K. S. K. JEDNOTE
Izdaša vsako prvo sredo v mesecu.
Naslov uredništva "Angelček": Rev. J. J. Oman, 3547 E. 89th St., Cleveland, Ohio.

NOVO PRISTOPLI

mesece septembra, 1925.

K društvu Vitez sv. Jurija, št. 3, Joliet, Ill., 13662 Olga Traven.

K društvu sv. Cirila in Metoda, št. 4, Tower, Minn., 13677 Agnes Skala.

K društvu sv. Jožefa, št. 7, Pueblo, Colo., 13760 Mary Steblaj, 13761 Anna Steblaj, 13762 Elizabeth Steblaj, 13763 Josephine Steblaj, 13764 Cecilia Steblaj, 13765 Albert Mesojedec, 13766 Stanley Mesojedec, 13767 Bernice Zupančič, 13768 Martin Novak, 13769 Gladys Sabo, 13770 Dorothy Jesih, 13771 Emma P. Culig, 13772 Ivan E. Culig, 13773 Frances Russ, 13774 Mary Russ, 13775 Raymond Papeš, 13776 Elsie Papeš, 13777 Frances Papeš, 13778 Frank Papeš, 13779 Raymond Papeš, 13780 Joseph Papeš, 13781 Stefania Papeš, 13782 Jakob Platt, 13783 Joseph Platt, 13784 John Novak, 13785 Anton Novak, 13786 Michael Skube, 13787 Veronica A. Gordon, 13788 Thomas E. Gordon, 13789 Frances K. Gordon, 13790 Matt M. Gordon, 13791 Vincent P. Gordon.

K društvu sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill., 13705 William Bernard Papesh.

K društvu sv. Janeza Krstnika, št. 11, Aurora, Ill., 13679 Stanley Kocjan.

K društvu sv. Janeza Krstnika, št. 20, Ironwood, Mich., 13706 Matt Smaltz, 13707 Rudolf Smaltz, 13708 Helen Smaltz, 13709 Agnes Smaltz.

K društvu sv. Jožefa, št. 21, Presto, Pa., 13680 John Martinich, 13681 Jerne Suhadolnik, 13682 Frank Suhadolnik, 13683 Herman Suhadolnik, 13684 Marija Suhadolnik, 13685 Margaret Suhadolnik.

K društvu sv. Vida, št. 25, Cleveland, O., 13647 Johana Vidmar, 13648 Edward Vidmar, 13649 Anna Vidmar, 13650 Rose Smrke, 13651 Josephine Smrke.

K društvu sv. Franciška Saleskega, št. 29, Joliet, Ill., 13752 Mary Wolf, 13753 Antonia Baunder, 13754 Agnes Baudek.

K društvu Marije Device, št. 33, Pittsburgh, Pa., 13710 Stanislav Siranovič, 13711 Theresa Ivanovič, 13755 Amalia Pavlakovich, 13756 George Pavlakovich, 13757 Angela Pavlakovich, 13758 Joseph Pavlakovich, 13796 Rose Marie Krotec, 13797 Isabella Krotec.

K društvu sv. Petre in Pavla, št. 38, Kansas City, Kans., 13678 Ferdinand Zagor.

K društvu sv. Barbare, št. 40, Hibbing, Minn., 13712 Louis Kochavar, 13713 Gertrude Kochavar, 13714 Jack Kochavar.

K društvu Marije Sedem Zalosti, št. 50, Pittsburgh, Pa., 13686 Mary Margaret Dolmovich, 13687 William Thomas.

K društvu sv. Alojzija, št. 52, Indianapolis, Ind., 13652 Anton Medvešek, 13653 Anton Koss.

K društvu sv. Jožefa, št. 56, Leadville, Colo., 13622 Danica Kasun, 13623 Anna Kasun, 13624 Pauline Kasun, 13625 Matt Kasun, 13688 Joseph Tancik, 13689 John Tancik.

K društvu sv. Jožefa, št. 57, Brooklyn, N. Y., 13655 Albin Orosch, 13656 Anna Orosch, 13657 Joseph Orosch, 13658 Otto Orosch, 13715 Joseph Pessel.

K društvu sv. Lovrenca, št. 63, Cleveland, O., 13626 Richard Fortuna.

K društvu sv. Barbare, št. 163, Pittsburgh, Pa., 13693 Jo-

74. Springfield, Ill., 13716 Otilia Valeria Malnar, 13717 Barbara Pauline Kuznik.

K društvu Marije Vnebovzetje, št. 77, Forest City, Pa., 13718 Anna Marinich, 13719 John Marinich.

K društvu Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill., 13720 Veronica Budi, 13721 Anna Budi, 13722 Julia Sajovec, 13723 James Schwab, 13724 Anton Spehar, 13725 Anna Spehar, 13726 Mary Spehar, 13727 Louis Piber, 13728 Jennie Piber, 13729 Catherine Markovich, 13730 John Markovich, 13731 Elizabeth Markovich, 13732 Charles Kucic, 13733 Margaret Klemencich, 13734 Clara Stayer, 13735 Mary Mundjer, 13736 Antonia Mundjer, 13737 Vera Mundjer, 13738 Charles Mundjer.

K društvu Marija Čistega Spočetja, št. 80, South Chicago, Ill., 13759 Mary Golob.

K društvu Marije Sedem Zalosti, št. 81, Pittsburgh, Pa., 13739 Raymond Fortun, 13740 Agnes Klobučar, 13741 Anna Sutej.

K društvu sv. Jožefa, št. 103, Milwaukee, Wis., 13659 Louis Martincich.

K društvu sv. Genovefe, št. 108, Joliet, Ill., 13690 Frank Supka, 13691 Bernard Supka, 13642 Margaret Marolt.

K društvu sv. Jožefa, št. 110, Barberton, O., 13743 Frank Tonja, 13744 Josephine Somrak, 13745 Joseph Somrak, 13746 Viktor Somrak.

K društvu sv. Srca Marije, št. 111, Barberton, O., 13747 Isabella M. Rataj.

K društvu sv. Veronike, št. 115, Kansas City, Kans., 14831 Mary Lastelich.

K društvu sv. Ana, št. 123, Bridgeport, O., 13748 Christina Simončič.

K društvu sv. Družine, št. 136, Willard, Wis., 13749 Joseph Petkovsek.

K društvu sv. Jožefa, št. 146, Cleveland, O., 13628 Olga Novak, 13629 Raymond Blatnik, 13630 Victor Kuznik, 13631 Anton Tekaučič, 13632 Joseph Zupančič, 13633 John Skerl, 13634 Victoria Turk, 13635 Frances Seme, 13636 Jennie Tomčič, 13637 Frances Tomčič, 13638 Edward Tomčič, 13639 Lawrence Tomčič, 13640 Clarence Tabernik, 13641 Lawrence Tabernik, 13642 Dorothy Tabernik, 13643 Mary Hocevar, 13644 Josephine Hocevar, 13645 Victoria Hocevar, 13792 Albert Petelin, 13793 John Petsche.

K društvu Marije Pomagaj, 147, Rankin, Pa., 13692 Catherine Sirak.

K društvu sv. Jožefa, št. 148, Bridgeport, Conn., 13750 Leopold Antolick, 13751 Anton Antolick.

K društvu sv. Ane, št. 150, Cleveland, O., 13798 Louis Bradac, 13799 Joseph Bradac.

K društvu sv. Jeronima, št. 153, Canonsburg, Pa., 13663 Anton Aleš, 13664 Frank Aleš, 13665 Peter Aleš, 13666 John Aleš, 13667 Viktor Aleš, 13668 Stefan Aleš, 13669 Margaret Aleš, 13670 Josephine Hervolj, 13671 Frank Hervolj, 13672 John Tomčič, 13673 Miroslav Tomčič, 13674 Justina Česnik, 13675 Olga F. Kovšek, 13676 Angela Pelhan.

K društvu Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O., 13627 Frances Viderwol, 13660 Bernard A. Lozar.

K društvu sv. Mihalja, št. 163, Pittsburgh, Pa., 13693 Jo-

seph Muich, 13694 Marko Kalpić, 13695 Albert J. Brozenich, 13696 Barbara Barkovich, 13697 Juliana Barkovich, 13698 Elizabeth Barkovich, 13794 Marie Jagatich, 13795 Louisa Jagatich.

K društvu sv. Jožefa, št. 169, Cleveland, O., 13699 Joseph Zaman, 13700 Anton Zaman, 13701 Frank Zaman, 13702 Lawrence Leskovec, 13703 Jennifer Jevnikar, 13704 Mary Brez.

K društvu Presvetega Srca Jezusovega, št. 172, West Park, O., 13661 Vladimir Močnik.

K društvu Vnebovzetje Marije Device, št. 181, Steelton, Pa., 14800 Ljubica Slat, 14801 Josephine Dolinar, 14802 Albert Dolinar, 14803 Joseph Kosteck.

K društvu Marije Pomagaj, št. 196, Gilbert, Minn., 13646 Frank Jakel.

JOSIP ZALAR, glav. tajnik.

Učitelj in učenec.

(Pisac Gorniški)

Na Hribu je bila zasilna šola, v kateri je vse učne predmete poučeval gospod Dominik. Ker ni bilo šolskega poslopja, je gospod Dominik dočolil za šolo pritlično sobo v svojem župnišču. Ta soba je bila nizka in majhna, a za hribniško šolsko mladež je zadoščala in je bila opremljena z vsemi šolskimi potrebščinami. Šolskega proračuna na Hribu takrat še niso poznali, tablo in nekaj klopi je naredil Rašpe, ki je delal Hribnikom krste, mizo je dal g. Dominik sam in tudi knjige — katetizem, abecednik in računico — za svoje učence je kupil g. Dominik, kadar je bilo treba šolsko sobo kuriti, je vsak učenec prinesel s seboj eno poleno od doma. To je zahteval — kakor so Hribniki govorili — g. Dominika oče, ki je bil na glasu, da je precej skop. No, naj, to res ali ne, Hribniki so imeli šolo, ki jih ni nič stala in so bili lahko z njim zadovoljni.

Gospod Dominik je brihal

mlade hribniške glavice v branju, pisano, računanju, zlasti pa v tisti stroki, ki je človeku krištanju najbolj potrebna:

v verouku in čednostrem, pobočnem življenju. In v tem predmetu je bil g. Dominik vsem Hribnikom — ne samo otrokom — izvrsten učitelj.

Sam zase je bil veliko skromen, nesobičen,

kar bi mogel grajati. Tudi ljudje, ki niso bili prijatelji vere in duhovnikov "liberalci" je bilo navadno njegovo ime — so govorili o njem s priznanjem in spoštovanjem. Vse njegovo življenje je vidno in glasno potrjevalo besede sv. apostola Pavla: "Nimamo tukaj obstoječega bivanja, naše življenje je v nebesih!"

Kaj čuda, da je tak učitelj

silno vplival na hribniško mladino in zlasti na našega Janezka.

O, da ste ga videli, Janezka, kako je nepremično gledal v gospoda Dominika, ko je ta molil

v šoli ali v cerkvi s sklenjenimi

mi rokami, visok, vitek in raven kot sveča. Čuvstva, ki jih je imel Janezec in drugi v bližini gospoda Dominika, se ne dajolahko opisati: bil je nek svet strah, občudovanje, spoštovanje in brezmejno zaupanje.

A razjeziti se je znal g. Dominik, hudo razjeziti; pa to je bila sveta jeza zaradi božje časti. Janezec je nekoč tako jezo pri g. Dominiku izval in ohutil. To je bilo tako-le:

Gospod Dominik je v šoli otrokom dajal časopis "Domoljub," da so ga doma dali starešem ali sosedom. Nekega dne dobi tudi Janezec "Domoljub" za soseda. Po šoli gredo vse učenci z g. Dominikom v cerkev malo pomolit, kakor običajno. Med molitvijo pa Janezka prime skušnjava; on rad bere, pa mu pride na misel: kaj neki se bere v "Domoljubu" — in pogleda notri. Toda še ni prebral par vrstic, ga zadene po glavi kakor blisk z jasnega neba težka roka g. Dominika.

K društvu Marije Pomagaj, št. 196, Gilbert, Minn., 13646 Frank Jakel.

JOSIP ZALAR, glav. tajnik.

Učitelj in učenec.

(Pisac Gorniški)

Burja je vstala iz doline in je zasopihala po cesti navzgor proti griču. Dvignil se je na cesti prah in drobnejši pesek, in ti oblaki prahu in peska so se valili preko griča, da je zapiralo sajo izjetim suhim pljučem.

"Zejen sem," je zazdehal berac.

Pa se je spomnil, da leži pod križem, in zraven se je domisil, da visi na tem križu Tisti, ki je tudi svojo žejo daroval za svet.

Sladko je postal berač pri srcu in je pozabil na svojo žejo.

Trudne vehe so mu zastrele pogled. Izmučene misli so zaželegle zadremati. A starcu se je zahotel sanjati o glorijski križi. Roke je sklenil na prsih in je zasanal.

Tiho je zaspal. Čez hipe se je zagnil.

Pod mogočnim križem miru in utehe je skočil svojo zadnjo pot. In križ, znamenje življenja, je poveličal njegovo pot.

Lud. Kočzel:

Zužemberški grad.

Od železniške postaje Zatiči na drži lepa deželna cesta mimo prijaznih vasic vtric Krke v trgu Zužemberk. Trg Zužemberk ima prijazno lego, slovi pa po gradu, ki stoji na skalnatih pečinah, nad penečim in razhujnim slapom lene Krke, pomnik davne slavne in gospodstva ponosnih graščakov. Danes gospodarjuje v njem netopirji, sove, kuščarji, kričecje kavke, na spomlad pa se priselijo še postovke. Ljudje ne bijajo že davno več tam. Nalivi in nevihte trgojo streho kos za kosom. Tik nad strmino stoji štiroglav stolp, ki ga ovija brišljan in divja trta. Tam sameva in zračna gladino temnozelene Krke, kar bi mislil na lepše minute čase.

Za gradom, kjer leži danes glavni del trga, je bil pred več stoletji gosto zarastel gozd.

V tem temnem gozdu še ni bila zagospodarila sekira, le zveri so si izbirale tam svoja domovana.

Do gradu je držala čez gozd pot, po kateri ni hodil poleg varno brez orožja. Dogodilo se je večkrat, da so v hudi zimski napadli samotnega potnika divji gozdni prebivalci.

V onih časih je bil grad last strogega in neumiljenega graščaka.

Trd in neizprosen gospod je bil s svojimi podložniki. Težko so prenašali tlačani to to gospodstvo. Imel je pa graščak prav majhno družino — ženo in hčerkico Nadino. Ta hčerkica je imela takrat okoli 15 let. Neizrečno sta jo ljubljala oče in mati! Pazila sta manj kakor na punčico v očehu. Ljubša jima je bila, nego ogromno bogastvo.

Tesna prijateljska vez je pa vezala do družino na družino v kozjaškem gradu.

Redno so obiskovali vsaj poleti drug drugega.

Tudi na kozjaškem gradu so imeli hčerkico Roziko, ki je bila istih let z Nadino. Nestrpo

sta čakali dekliti vselej, kdaj bosta prišli zopet skupaj, da se

mal poigrata in naskačeta po obširnih grajskih dvoriščih.

Izkreni prijateljici sta bili hčerkici zužemberš

My Dear Boys and Girls.

Well, I should smile! Seven children, all of them girls, gave a correct answer to my last question. There was Frances Ponikvar and Antonia Marinčić, also Jennie Zajc from Cleveland, O.; Mary Koritnik from Moon Run, Pa. Now what we want to know from Mary Koritnik is this: Does the moon really run in Pennsylvania? We always see it go so slowly here that it seems funny to hear Moon Run.

Well, Emma and Angela Fink and Josephine Mayer all from Cleveland, also gave the correct answer.

Yes, the good Lord put such great love into our parent's heart. Your father and mother will work, work and work, just to earn bread and clothing for you. Sometimes they even go without good clothes themselves in order to give you a nice coat for winter or good a dress.

I am surprised at our boys that they do not see this. At any rate, I did not get a single answer from the boys in the K. S. K. Jednota. Come on boys, I don't want to be all alone among the girls, I want you also. Come along, will you?

Did I hear Frank from Denver, Colo., asking where we would go? Yes, we are going out today.

Let us put on our strong walking shoes and take a cane. Ever since I came back from Europe, I like to walk with a cane. You boys and girls are young and spry, you have not made many steps yet. I am nearly 50 years old and must have made millions of steps, so my legs are getting stiff and slow. But lets go, so we get back for dinner.

Where shall we go, did you say Jennie? Let us go into the country where God speaks to us thru his big book, the nature. St. Anthony, or was it St. Francis? I don't remember which of the two, used to walk along the road and stop at some stone and hit it with his cane and say:

"Do not yell so loud, I know there is a God." To him every stone was a sign that there must be a God who created the stone.

But, what is this? O, I see, it is an apple tree. Now Jimmie from Chicago, you tell us what kind of fruit will this apple tree have on next summer? You say, it will have apples only. But the tree may make a mistake and bring forth pears, may it not?

What do you say to that, Mary from Pittsburgh? You don't know? Well, now, who knows, why the apple never has pears or oranges on, but it always has apples? Come on children, look for an answer.

Ask your teacher or your parents. Do not tell me that it is because its an apple tree. The tree itself does not know that it is an apple. If it does not know what it is, it also knows not what it should bear. Still that tree never makes a mistake. Why? All those boys and girls who will give me the reason why the apple tree never has on any other fruit, will please send in their answer to: Father John, 3547 E. 80th St., Cleveland, O.

The one who gives the best answer will receive a prize. But here goes the 6 o'clock bell, it is time to go home. Rose is right. We must pray the Angelus before we start for home. Come, children, let us all first greet our heavenly Mother and her divine Son before we go.

Now good night and sweet dreams to all.

Father John.

The Poor Souls in Purgatory.

The Church enters upon the month of November with the

feast of All Saints, her glorious sons and daughters, in their white robes following the unspotted Lamb, and, as the day is drawing to a close, scarcely has she given them her last salute, when, behold, she is met by an innumerable crowd of suffering souls who encircle her at the heavenly gate; to these she at once lends her heart. The suppliant voices of the poor souls seem to be heard in the plaintive tones of the bells that, from belfry to belfry throughout the world are ringing in the second day of November, the feast of All Souls.

We are reminded of those of our departed brethren who are as yet deprived of the blissful vision of God and the possession of heaven. For this reason the Church sets apart this entire month as a time in which we pray (in a special manner) for these blessed souls, that are the beloved spouses of Jesus Christ, the inestimable purchase of His Precious Blood, destined for the possession of the suffering souls in Purgatory, and condemned by the Divine Justice to the severe torments in Purgatory, until they have entirely satisfied for the remains of their sins, or the temporal punishments due to their sins.

These poor souls, many of them abandoned by friends and relatives to whom they were closely on earth, now endure agonizing torments and count the lingering moments of time,

sighing for the day when they shall be released from purgatory and be admitted into the bliss that God has prepared for them.

They have special confirmation in their friends and relatives upon earth, hoping to be cherished in their memory and assisted by their devout prayers. In their anguish and misery these poor souls cry out with holy Job: "Have pity on me, have pity on me, at least you, my friends, because the hand of the Lord hath touched me."

What a pitiful and heart-rending cry! Do we not feel a tender sympathy for those who are in agony and cannot so much as move a finger to relieve their own sufferings? How much the more must the helplessness of the suffering souls in Purgatory be to us a subject of serious thought.

These souls have a claim on us by reason of their intense suffering. Words fail to express all they suffer; their very love for God increases their pain. They love God ardently, and burn with a thirst to see Him. Who can describe the pain that these poor souls suffer in finding themselves in Purgatory, deprived of the sight of their God, whom they love? If Absalom, the son of David, protested, when in punishment for his sins, he was deprived of the sight of his father, that he would rather have suffered death than such a punishment, what must be the pain and agony of these souls in Purgatory, and what tears and sighs must they not send forth, while they belong entirely to God, and yet are deprived of God?

Therefore these helpless souls look to us for aid and consolation and it is within our power to assist them and convey relief to them. Who, then, will not take their distress to heart? Who will not feel compassion for them and will not rouse himself to obtain this relief for them?

In the Old Testament we read: "It is a holy and wholesome thought to pray for the dead that they may be loosed from sins."

"Yes?" said the old gentle-

man. "Thank you. But could you not say it without these grains of wood?"

"Indeed, I could, sir," was the laughing answer, "but habit made me forget that the head

was between my finger and thumb."

"What is the use of these wooden beads, this graven image, may I ask?"

"Why, sir, if you would just ask Father —, or any of

the priests at the corner of —

they would tell you much better than I. There's the church;

you can see the cross from here."

"Yes, yes, I know Father — and all the Fathers know their profession; but why need you, an intelligent woman, make use of these vain objects?"

"Well, sir, as to the intelligence, I don't know about that; I can read and write and say my prayers, thank God, and gain my honest living, and that is intelligence enough for me; and the objects you please to call vain, sir, are the very things that help me to do it."

"How can that string of beads help you to do it?"

"It is a Rosary."

"But what is a Rosary?"

Bridget, for her name was Bridget, remembered the words of her daily prayer: "Accept this Rosary as a crown of roses."

"It is a crown of roses," she said, looking firmly up into his piercing face, "a crown of roses that we lay at the feet of our Blessed Lady every time we say the beads in her honor."

"Humph! and what, may I ask, are you thinking of while you are saying beads, as you call it?"

"Well, sir, I am thinking, as best I can, of the mysteries of our Blessed Lord's life; whether they be joyful or sorrowful, or glorious. Today they are sorrowful, it being a Friday."

"Please go on. What do you mean by mysteries?"

"Why, sir, I mean the Agony of our Divine Lord in the Garden;" Bridget touched the first decade of her beads. "His Scourging at the Pillar, His cruel Crowning with Thorns, His carrying the Cross, by which He redeemed the world, and His most holy Crucifixion," and Bridget, who had had to forget herself and her listener and remember only her Divine Master, in order to repeat these aloud, kissed the cross fervently, as she was in the habit of doing when she pronounced the last word. No sooner had she done so than she became conscious of where she was, and her face very red and hot, from modesty and natural timidity, at her own boldness "in laying down the law to a gentleman."

"Is that all?"

"Then, I think, sir, that if my own cross is weighty, I must imitate Him, and follow Him, and not complain."

"Who taught you this, maj I ask? Father —?"

"What were you saying, just now, as you came along?"

"Why, sir, I was just saying my prayers, I suppose."

"Pardon me, would you mind telling me what prayers?"

"Why, sir, I was saying what Gabriel said to the Blessed Virgin."

"What did he say to her and who was Gabriel?"

"Why, sir, I am sure you are joking and know more about the holy Archangel of God than I do, and what he said too."

"No, no! I assure you; or if I ever heard I forgot."

"Why, sir, he said: 'Hail Mary, full of grace, the Lord is with thee. Blessed art thou amongst women and blessed is the fruit of thy womb, Jesus'."

Unconsciously the little old woman had been fingering a rosary bead, while repeating the Ave.

"Yes?" said the old gentle-

man. "Thank you. But could you not say it without these grains of wood?"

"Indeed, I could, sir," was the laughing answer, "but habit made me forget that the head

was between my finger and thumb."

"What is the use of these wooden beads, this graven image, may I ask?"

"Why, sir, if you would just

ask Father —, or any of

the priests at the corner of —

they would tell you much better than I. There's the church;

you can see the cross from here."

"Yes, yes, I know Father — and all the Fathers know their profession; but why need you, an intelligent woman, make use of these vain objects?"

"Well, sir, as to the intelligence, I don't know about that; I can read and write and say my prayers, thank

God, and gain my honest living, and that is intelligence enough for me; and the objects you please to call vain, sir, are the very things that help me to do it."

"How can that string of beads help you to do it?"

"It is a Rosary."

"But what is a Rosary?"

Bridget, for her name was Bridget, remembered the words of her daily prayer: "Accept this Rosary as a crown of roses."

"It is a crown of roses," she said, looking firmly up into his piercing face, "a crown of roses that we lay at the feet of our Blessed Lady every time we say the beads in her honor."

"Humph! and what, may I ask, are you thinking of while you are saying beads, as you call it?"

"Well, sir, I am thinking, as best I can, of the mysteries of our Blessed Lord's life; whether they be joyful or sorrowful, or glorious. Today they are sorrowful, it being a Friday."

"Please go on. What do you mean by mysteries?"

"Why, sir, I mean the Agony of our Divine Lord in the Garden;" Bridget touched the first decade of her beads. "His Scourging at the Pillar, His cruel Crowning with Thorns, His carrying the Cross, by which He redeemed the world, and His most holy Crucifixion," and Bridget, who had had to forget herself and her listener and remember only her Divine Master, in order to repeat these aloud, kissed the cross fervently, as she was in the habit of doing when she pronounced the last word. No sooner had she done so than she became conscious of where she was, and her face very red and hot, from modesty and natural timidity, at her own boldness "in laying down the law to a gentleman."

"Is that all?"

"Then, I think, sir, that if my own cross is weighty, I must imitate Him, and follow Him, and not complain."

"Who taught you this, maj I ask? Father —?"

"What were you saying, just now, as you came along?"

"Why, sir, I was just saying my prayers, I suppose."

"Pardon me, would you mind telling me what prayers?"

"Why, sir, I was saying what Gabriel said to the Blessed Virgin."

"What did he say to her and who was Gabriel?"

"Why, sir, I am sure you are joking and know more about the holy Archangel of God than I do, and what he said too."

"No, no! I assure you; or if I ever heard I forgot."

"Why, sir, he said: 'Hail Mary, full of grace, the Lord is with thee. Blessed art thou amongst women and blessed is the fruit of thy womb, Jesus'."

Unconsciously the little old woman had been fingering a rosary bead, while repeating the Ave.

"Yes?" said the old gentle-

man. "Thank you. But could you not say it without these grains of wood?"

"Indeed, I could, sir," was the laughing answer, "but habit made me forget that the head

was between my finger and thumb."

"What is the use of these wooden beads, this graven image, may I ask?"

"Why, sir, if you would just

ask Father —, or any of

the priests at the corner of —

they would tell you much better than I. There's the church;

you can see the cross from here."

"Yes, yes, I know Father — and all the Fathers know their profession; but why need you, an intelligent woman, make use of these vain objects?"

"Well, sir, as to the intelligence, I don't know about that; I can read and write and say my prayers, thank

God, and gain my honest living, and that is intelligence enough for me; and the objects you please to call vain, sir, are the very things that help me to do it."

"How can that string of beads help you to do it?"

"It is a Rosary."

"But what is a Rosary?"

Bridget, for her name was Bridget, remembered the words of her daily prayer: "Accept this Rosary as a crown of roses."

"It is a crown of roses," she said, looking firmly up into his piercing face, "a crown of roses that we lay at the feet of our Blessed Lady every time we say the beads in her honor."

"Humph! and what, may I ask, are you thinking of while you are saying beads, as you call it?"

"Well, sir, I am thinking, as best I can, of the mysteries of our Blessed Lord's life; whether they be joyful or sorrowful, or glorious. Today they are sorrowful, it being a Friday."

"Please go on. What do you mean by mysteries?"

"Why, sir, I mean the Agony of our Divine Lord in the Garden;" Bridget touched the first decade of her beads. "His Scourging at the Pillar, His cruel Crowning with Thorns, His carrying the Cross, by which He redeemed the world, and His most holy Crucifixion," and Bridget, who had had to forget herself and her listener and remember only her Divine Master, in order to repeat these aloud, kissed the cross fervently, as she was in the habit of doing when she pronounced the last word. No sooner had she done so than she became conscious of where she was, and her face very red and hot, from modesty and natural timidity, at her own boldness "in laying down the law to a gentleman."

"Is that all?"

"Then, I think, sir, that if my own cross is weighty, I must imitate Him, and follow Him, and not complain."

"Who taught you this, maj I ask? Father —?"

"What were you saying, just now, as you came along?"

"Why, sir, I was just saying my prayers, I suppose."

"Pardon me, would you mind telling me what prayers?"

"Why, sir, I was saying what Gabriel said to the Blessed Virgin."

"What did he say to her and who was Gabriel?"

"



LIFE AND LABORS

Rt. Rev. FREDERIC
BARAGA,
First Bishop of Marquette, Mich.
By
P. CHRYSOSTOMUS YERWIST,
O. P. M.
at Los Angeles, Cal.

CHAPTER XXXVII.

Further Testimony as to Fa-

ther Baraga's Work at L'Anse.

Accident on Lake Huron
in 1852.

In reading Hon. Richard R. Elliott's very able and interesting article in the "American Catholic Quarterly Review," July, 1896, entitled, "Father Baraga Among the Chippewas," we found a letter of Hon. Peter White, president of the First National Bank of Marquette, which speaks very highly of Father Baraga's work at L'Anse. His testimony is all the more valuable because it is that of a man in high social standing, who knew Father Baraga personally. Moreover, he is a prominent member of the Protestant Episcopal church of Marquette, and being senior warden of that church, his testimony cannot be suspected of partially. He writes (page 605 at seq.):

"I first knew Bishop Baraga (at the time Father Baraga) at L'Anse in 1850. His residence was a few miles distant from the location of the present town of Baraga.

